

Міф перший: зі мною такого не станеться

Існує стереотип, що лише малоосвічені люди можуть стати жертвами торговців людьми. "Зі мною такого не станеться", - так зазвичай кажуть студенти, до яких приходять з лекціями фахівці громадських організацій з протидії торгівлі людьми. Більшість з них не усвідомлює того, що саме молоді люди від 18 до 25 років становлять групу ризику, адже саме вони - майбутні випускники коледжів і університетів невдовзі зіткнуться з проблемою працевлаштування, чіпляючись за будь-яку можливість заробити гроші.

Міф другий: друзі та родичі не можуть виявитися замішаними в торгівлі людьми

Друзі і родичі - це люди, яким найбільше довіряють. Якщо людина не завжди повірить сумнівному оголошенню у місцевій газеті, то вона схильна вірити словам своїх знайомих. Іноді вербувальники і самі не знають, що вони залучені у сферу торгівлі людьми.

Останнім часом сформовано нову стратегію вербування, коли людину, що пропрацювала деякий час на експлуататора, відпускають за умови, що замість себе вона приведе двох-трьох інших "працівників". Залякані жертви повертаються додому і замість того, щоб сповістити правоохоронні органи, проводять своєрідну рекламну кампанію серед своїх друзів та далеких родичів.

Міф третій: торгівля людьми – це проституція

Проституція є лише одним із багатьох способів експлуатації людей. Торгівля людьми означає сучасне рабство, в якому людей використовують і для проституції, і в будівництві, і в сільському господарстві, і на шкідливому виробництві, і в дитячій порнографії, і навіть як донорів органів.

Міф четвертий: торгують лише молодими жінками

Проблема торгівлі людьми стосується не лише молодих жінок. Дорослих чоловіків і хлопчиків-підлітків використовують на примусових роботах, а літніх та молодих жінок примушують виконувати господарську роботу. Є випадки, коли жебрацтвом змушували займатися навіть трьохлітніх дітей.

Міф п'ятий: Людьми торгують лише за кордоном, але не в моїй країні

Випадки торгівлі людьми трапляються не лише за кордоном, а й в Україні. Людей обманом умовляють погодитися піти на нову роботу, а все закінчується рабством. Дітей відвозять в інше місто і примушують жебракувати на вулиці. Їх існування повністю залежне від тих, хто їх утримує.

Міф шостий: поїздка за кордон цілком безпечна

Виїжджаючи за кордон для роботи, навчання або як турист, ви наражаєте себе на небезпеку, якщо не володієте повною і точною інформацією. Перед від'їздом дізнайтеся більше про правила та закони країни призначення, де можна отримати інформацію і допомогу, з ким у місці вашого перебування можна зв'язатися в разі необхідності. Зробіть копії документів.

Міф сьомий: постраждалим від торгівлі людьми ніхто не допомагає

Ви можете розраховувати на допомогу в психологічній реабілітації та початку нового життя вдома. ІОМ Ukraine, державні органи та партнерські громадські організації надають безкоштовну та анонімну медичну, психологічну та юридичну допомогу, проводять професійне навчання, допомагають сім'ям постраждалих тощо.

Міф восьмий: той, кого продали в рабство, завжди може повернутися

Постраждали від торгівлі людьми позбавлені фізичної свободи, в них віднімають особисті документи, їхнім сім'ям погрожують. Жінок і дівчат, яких змушують займатися проституцією, шантажують погрозами розповісти про це близьким або друзям. Діти, продані в рабство, знаходяться в повній залежності від тих, хто їх експлуатує. Торгівці також користуються тим, що їхні заручники бояться кримінального переслідування і депортації в разі спроби звернутися по допомогу. Вирватися з цих тенет та повернутися додому вдається не кожному.